Dosarul nr. 2c-2201/2025
Nr. Electronic 2-25161196-12-2c-18112025

HOTĂRÂRE
În numele Legii

02 iunie 2026 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediul Centru)
Judecător Guzun Corneliu

examinând în procedura cererilor cu valoare redusă, în baza materialelor anexate, cererea de chemare în judecată depusă de S.R.L. „Logistic Motor” împotriva S.R.L. „Mondial Logistic” cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată,

constată:

La data de 17 noiembrie 2025, S.R.L. „Logistic Motor” a depus cerere de chemare în judecată împotriva S.R.L. „Mondial Logistic” cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat următoarele. În fapt, între S.R.L. „Logistic Motor” şi S.R.L. „Mondial Logistic” au existat relații contractuale ce rezultă din executarea transportului internațional de mărfuri, confirmat prin: Contractul de transport nr. 17/05 din 17.05.2025 încheiat între reclamant şi pârât, scrisoarea de trăsură (CMR) şi semnarea de către pârât a facturii fiscale nr.EAZ000654351 în sumă de 61 287 lei, emise la 29.07.2025 și recepționate de către S.R.L. „Mondial Logistic” la 30.07.2025.

Astfel, semnarea facturii fiscale de către S.R.L. „Mondial Logistic” confirmă consimțământul la obligația de plată față de S.R.L. „Logistic Motor” pentru serviciile de transport internațional prestate. Or, potrivit contractului de transport semnat între părți, S.R.L. „Logistic Motor” şi-a asumat obligațiunea să transporte încărcătura pârâtului (*****) cu mijlocul de transport cu n/i *****, spre punctul de descărcare - Madrid, Spania, iar aceste informații sunt reflectate şi în scrisoarea de trăsură (CMR) - numărul de înmatriculare al mijlocului de transport cu care s-a transportat încărcătura *****, încărcătura (*****) şi punctul de descărcare Madrid, Spania, fapt ce confirmă executarea integrală a obligațiunilor de către S.R.L. „Logistic Motor”.

În continuare, la 12.08.2025, pârâtul a efectuat achitări parțiale în mărime de 28 287 lei, confirmate prin extrasul eliberat de instituția bancară, iar în baza actului de verificare întocmit de S.R.L. „Logistic Motor” din 30.09.2025, rezultă datoria restantă de 33 000 lei, neachitată de către pârât până în prezent.

La 11.09.2025, reclamanta i-a expediat pârâtului notificarea despre existența acestei datorii, însă scrisoare s-a reîntors ca nereclamată, astfel încât au fost întreprinse măsurile legale de notificare a S.R.L. „Mondial Logistic” care până în prezent nu efectuat achitarea finală, motiv pentru care se solicită încasarea şi executarea pe cale coercitivă a datoriei.

În acest context, conform art.1432 alin. (1) din Codul civil, contractul de transport este constatat printr-o scrisoare de trăsură (conosament sau alt document echivalent).

De altfel, conform art.5 din Codul transporturilor rutiere, scrisoare de trăsură (CMR) reprezintă documentul reglementat prin Convenția relativă la Contractul de transport internațional de mărfuri pe șosele (CMR), încheiată la Geneva la 19.05.1956, la care RM a aderat la 02.03.1993

Conform art.858 Cod civil, temeiul executării rezidă în existența unei obligații. Obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit.

Conform art.942 Cod civil, în cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadență, creditorul are dreptul la dobândă de întârziere pentru suma respectivă din data imediat următoare scadenței plății până la data în care s-a efectuat plata, la rata prevăzută la alin.(2). Rata dobânzii de întârziere este egală cu rata prevăzută la art. 874 plus 5 puncte procentuale pe an, în cazul în care debitorul este un consumator, sau 9 puncte procentuale pe an, în celelalte cazuri.

Conform Contractului de transport nr.17/05, achitarea urma să fie făcută în decurs de 14 zile bancare de la recepția facturii fiscale, care a fost semnată de pârât la 30.07.2025.

Prin urmare, achitarea sumei restante urma să fie făcută până la 19.08.2025, astfel încât dobânda de întârziere e calculată din data de 20.08.2025 şi până în prezent 18.11.2025.

Media ratei de bază a BNM, începând cu august 2025 şi până în noiembrie 2025 reprezintă 6,083% şi, aplicând formula art. 942 CC de + 9% = 15,083%.

Astfel, calculul ratei zilnice: 15,083%/365 zile = 0,15083/365-0,000413 Calcularea dobânzii: 33 000 datoria x 0,000413 x 91 zile = 1 240,23 lei dobânda legală de întârziere, calculată din 20.08.2025-18.11.2025.

În drept reclamanta își întemeiază cererea pe prevederile art.858, 862, 942, 1432, 1433, 1435 Cod civil şi art. 94, 96, 166, 167 Cod de procedură civilă.

Solicită reclamanta în cererea de chemare în judecată: încasarea din contul S.R.L. „Mondial Logistic”, cod fiscal 1023600031710, în beneficiul S.R.L.

„Logistic Motor”, cod fiscal 1009600039233, suma de 33 000 lei, ce reprezintă contravaloarea serviciilor de transport prestate, dobânda legală de întârziere în mărime 1 240,23 lei, cheltuielile de judecată compuse din plata taxei de stat 1 620 lei, 400 lei cheltuieli de traducere a contractului și cheltuieli de asistență juridică în mărime de 5 000 lei.

Studiind materialele cauzei în raport cu argumentele părților litigante, instanța de judecată consideră că, acțiunea reclamantei S.R.L. „Logistic Motor” este întemeiată și urmează să fie admisă, reieșind din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 240 alin. (1) şi (3) din Codul de procedură civilă, *la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii. Instanţa judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretenţiilor înaintate de reclamant.*

Conform prevederilor art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, *fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.* Totodată, prevederile art. 122 alin. (1) din Codul de procedură civilă stabilesc că*, circumstanţele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probaţiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante.*

Conform prevederilor art. 121 din Codul de procedură civilă, *instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului*, iar conform prevederilor art. 130 alin. (1) din Codul de procedură civilă, *instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.*

Din analiza materialelor cauzei, instanța de judecată constată că, la data de 17 mai 2025, între S.R.L. „Logistic Motor”, în calitate de transportator, și S.R.L. „Mondial Logistic”, în calitate de client, a fost încheiat Contractul privind transportul rutier de mărfuri nr. 17/05, prin care părțile și-au asumat drepturi și obligații reciproce în legătură cu prestarea serviciilor de transport internațional de mărfuri (f.d. 10-13).

În temeiul raporturilor contractuale stabilite, reclamanta și-a asumat obligația de a transporta încărcătura reprezentată de un automobil *****, cu mijlocul de transport având numărul de înmatriculare *****, la punctul de descărcare din Madrid, Spania.

Executarea serviciilor de transport este confirmată prin înscrisurile prezentate

la materialele cauzei, inclusiv prin scrisoarea de trăsură internațională (CMR), în care sunt reflectate datele referitoare la mijlocul de transport, încărcătura transportată și locul de descărcare, precum și prin factura fiscală emisă pentru serviciile prestate.

Astfel, la data de 29 iulie 2025, S.R.L. „Logistic Motor" a emis în adresa S.R.L. „Mondial Logistic" factura fiscală seria/nr. EAZ000654351, în valoare totală de 61 287 lei, aceasta fiind recepționată și semnată de către pârâtă la data de 30 iulie 2025 (f.d. 19).

Instanța reține că semnarea și acceptarea facturii fiscale de către pârâtă constituie un element probator relevant pentru confirmarea raporturilor contractuale dintre părți, a serviciilor facturate și a obligației de plată aferente acestora. Acest înscris, coroborat cu contractul de transport și scrisoarea de trăsură internațională, susține concluzia că reclamanta a prestat serviciile de transport care au generat obligația pecuniară în litigiu.

Totodată, din materialele cauzei rezultă că, la data de 12 august 2025, pârâta a efectuat o plată parțială în contul serviciilor de transport, în sumă de 28 287 lei, fapt confirmat prin înscrisul bancar anexat la dosar (f.d. 20).

Potrivit actului de verificare a decontărilor reciproce din 30 septembrie 2025, între părți exista o datorie restantă în cuantum de 33 000 lei, reprezentând diferența neachitată din valoarea serviciilor facturate (f.d. 18).

În vederea soluționării litigiului pe cale amiabilă, la data de 11 septembrie 2025, reclamanta a expediat în adresa pârâtei o reclamație prin care a solicitat achitarea datoriei restante în termen de două zile lucrătoare. Potrivit înscrisurilor anexate, trimiterea poștală a fost restituită cu mențiunea „nereclamat" (f.d. 21-22).

Prin urmare, la momentul sesizării instanței de judecată, obligația de plată a diferenței restante nu fusese executată integral, iar reclamanta a fost nevoită să recurgă la mijloacele judiciare pentru valorificarea dreptului său de creanță.

Potrivit art.774 alin.(1) Cod civil, *în virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face.*

Potrivit art. 776 Cod civil*, obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.*

Conform art. 858 alin. (1),(2) Cod Civil, *temeiul executării rezidă în existenţa unei obligaţii.*

(2) Obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabili.

În continuare potrivit art. 1411 alin.(1) și (4) Cod civil, *prin contractul de transport, o parte (transportator) se obligă faţă de cealaltă parte (pasager sau expeditor) să o transporte împreună cu bagajele ei sau, respectiv, să transporte*

bunul la locul de destinaţie, iar cealaltă parte se obligă să plătească remuneraţia convenită.

(4) Dispoziţiile legale privind prestările de servicii se aplică contractului de transport în măsura în care nu contravin dispoziţiilor privind contractul de transport.

Potrivit art. 1416 alin.(1)-(2) Cod civil, *pentru transportarea pasagerului şi bagajelor sau a bunului, se plăteşte taxa de transport convenită prin acordul părţilor dacă legea nu prevede altfel.*

(2) Taxa de transport se plăteşte până la transportarea pasagerului şi bagajului sau a bunului dacă legea sau contractul nu prevede altfel.

În speță, instanța constată că raportul obligațional dintre părți a luat naștere în temeiul Contractului privind transportul rutier de mărfuri nr. 17/05 din 17 mai 2025. Din probele administrate rezultă că reclamanta și-a executat obligația de transport, în timp ce pârâta nu și-a executat integral obligația corelativă de plată în termenul convenit.

Executarea obligației de către reclamantă este confirmată de contractul de transport, scrisoarea de trăsură internațională și factura fiscală acceptată de pârâtă. La rândul său, plata parțială efectuată de pârâtă și actul de verificare a decontărilor reciproce confirmă existența unei obligații pecuniare restante la momentul formulării acțiunii.

În lipsa unor probe contrare care să demonstreze neexecutarea sau executarea necorespunzătoare a serviciilor de transport, precum și având în vedere înscrisurile administrate în cauză, instanța concluzionează că reclamanta și-a îndeplinit obligațiile contractuale, dobândind dreptul de a pretinde plata remunerației convenite.

În consecință, instanța apreciază ca fiind întemeiată pretenția reclamantei privind încasarea datoriei în sumă de 33 000 lei, aceasta reprezentând soldul restant din valoarea serviciilor de transport facturate.

În continuare se va reține că la data de 4 mai 2026, pârâta S.R.L. „Mondial Logistic” a depus o cerere prin care a solicitat încetarea procesului, invocând executarea voluntară a obligațiilor pecuniare după depunerea cererii de chemare în judecată și absența obiectului litigiului. În susținerea cererii, pârâta a comunicat că a achitat datoria aferentă facturii fiscale seria/nr. EAZ000654351 din 29 iulie 2025, în valoare totală de 61 287 lei, dobânda de întârziere în sumă de 1 240,23 lei și cheltuielile de traducere în sumă de 400 lei, prezentând înscrisuri în acest sens (f.d. 42-54).

Examinând această cerere, instanța reține că, potrivit art. 265 din Codul de procedură civilă, încetarea procesului civil se dispune în cazurile expres prevăzute de lege, printre care se numără renunțarea reclamantului la acțiune, acceptată de instanță cât și încheierea unei tranzacții între părți confirmate de instanță.

Astfel, executarea voluntară a obligației de către pârâtă după intentarea procesului nu constituie, un temei de încetare a procesului prevăzut la art. 265 din Codul de procedură civilă.

În speță, din materialele cauzei nu rezultă că reclamanta ar fi renunțat la acțiune, în condițiile legii, ori că părțile ar fi încheiat o tranzacție confirmată de instanță. Prin urmare, simpla executare voluntară a obligațiilor pecuniare după sesizarea instanței nu justifică încetarea procesului în temeiul normei menționate.

De asemenea, faptul că obligația pecuniară a fost executată ulterior nu înlătură necesitatea examinării temeiniciei pretențiilor formulate la data introducerii acțiunii și nici nu modifică retroactiv situația juridică existentă la acel moment.

În aceste condiții, instanța nu identifică temeiuri legale pentru încetarea procesului, urmând să soluționeze litigiul în fond, iar executarea voluntară intervenită în cursul procesului să fie luată în considerare la stabilirea efectelor hotărârii judecătorești.

În ceea ce privește pretenția reclamantei privind încasarea dobânzii de întârziere, instanța reține că, potrivit art. 942 alin. (1), (2) și (4) din Codul civil, art. 942 alin.(1), (2) și (4) Cod civil, *în cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadență, creditorul are dreptul la dobândă de întârziere pentru suma respectivă din data imediat următoare scadenței plății până la data în care s-a efectuat plata, la rata prevăzută la alin. (2) ori la o altă rată prevăzută de dispozițiile legale speciale.*

(2) Rata dobânzii de întârziere este egală cu rata prevăzută la art. 874 plus 5 puncte procentuale pe an, în cazul în care debitorul este un consumator, sau 9 puncte procentuale pe an, în celelalte cazuri. Cu toate acestea, dacă înainte de scadență obligația pecuniară era purtătoare de dobândă prevăzută de contract, în scopul determinării ratei dobânzii de întârziere, creditorul poate înlocui rata prevăzută la art. 874 cu rata dobânzii prevăzute de contract.

(4) În cazul în care s-a stipulat o clauză penală, creditorul poate să ceară, la alegere, fie dobânda de întârziere calculată conform dispozițiilor prezentului articol, fie penalitatea pentru întârziere. De asemenea, creditorul poate cere despăgubiri pentru prejudiciul cauzat în partea neacoperită de dobânda de întârziere.

În speță, potrivit condițiilor Contractului de transport nr. 17/05, plata serviciilor urma să fie efectuată în termen de 14 zile bancare de la recepționarea facturii fiscale, aceasta fiind semnată de pârâtă la data de 30 iulie 2025.

Reclamanta a indicat că obligația de plată urma să fie executată până la data de 19 august 2025 și a calculat dobânda de întârziere pentru perioada 20 august 2025 – 18 noiembrie 2025, aplicând rata anuală indicată în cererea de chemare în judecată. Pentru suma restantă de 33 000 lei, reclamanta a solicitat încasarea dobânzii în cuantum de 1 240,23 lei.

Instanța reține că obligația pecuniară nu a fost executată integral la scadență, iar întârzierea la plată este confirmată de materialele cauzei. Prin urmare, sunt întrunite condițiile legale pentru acordarea dobânzii de întârziere aferente perioadei în care pârâta s-a aflat în întârziere în sumă de 1 240,23 lei.

Totodată, din înscrisurile prezentate de pârâtă rezultă că, ulterior intentării procesului, aceasta a comunicat achitarea dobânzii de întârziere solicitate. În consecință, suma respectivă urmează să fie reflectată în hotărâre ca pretenție întemeiată, însă nu urmează a fi pusă în executare.

Cu privire la cheltuielile de judecată, instanța reține că, în conformitate cu art. 82 din Codul de procedură civilă, *cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru şi cheltuielile de judecare a cauzei.*

Potrivit art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, *instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părţii care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pârâtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.*

Din materialele cauzei rezultă că reclamanta a suportat cheltuieli pentru achitarea taxei de stat în sumă de 1 620 lei și cheltuieli de traducere în sumă de 400 lei, acestea fiind solicitate spre compensare în cadrul prezentei acțiuni.

Instanța constată că necesitatea suportării acestor cheltuieli a fost determinată de neexecutarea la scadență a obligațiilor contractuale de către pârâtă și de necesitatea adresării reclamantei în instanța de judecată pentru apărarea drepturilor sale.

În aceste circumstanțe, ținând cont de soluția de admitere a acțiunii și de dispozițiile art. 94 din Codul de procedură civilă, instanța consideră întemeiată pretenția privind compensarea cheltuielilor de judecată, și va dispune încasarea din contul pârâtei în beneficul reclamantei a taxei de stat în sumă de 1 620 lei și cheltuielile de traducere în sumă de 400 lei.

În ceea ce privește cheltuielile de traducere, instanța reține că pârâta a comunicat achitarea sumei de 400 lei după intentarea procesului. În consecință, această cheltuială urmează să fie inclusă în soluția asupra pretențiilor, însă nu urmează a fi pusă în executare.

Referitor la cheltuielile de asistență juridică, potrivit art. 96 alin. (1)-(1^1) din Codul de procedură civilă, *instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile.*

(1^1) Cheltuielile menţionate la alin. (1) se compensează părţii care a avut câștig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

La aprecierea caracterului real, necesar și rezonabil al cheltuielilor de asistență juridică, instanța va ține cont de complexitatea cauzei, dificultatea problemelor juridice ridicate, volumul de muncă depus de avocat, aportul acestuia la soluționarea litigiului și celelalte circumstanțe relevante, în concordanță cu recomandările privind cuantumul onorariilor avocaților și compensarea cheltuielilor de asistență juridică.

La materialele dosarului este anexat bonul de plată seria/nr. PL 854546 din 17 noiembrie 2025, în sumă de 5 000 lei, care atestă achitarea de către reclamanta S.R.L. „Logistic Motor", în beneficiul BAA „Avolex", a cheltuielilor pentru asistență juridică.

Instanța constată că suma solicitată este confirmată prin înscrisul de plată prezentat, iar raportat la natura litigiului, la necesitatea formulării cererii de chemare în judecată și la activitatea desfășurată pentru apărarea drepturilor reclamantei, aceasta este apreciată ca fiind reală, necesară și rezonabilă.

Prin urmare, instanța consideră întemeiată pretenția privind compensarea cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 5 000 lei, care urmează a fi încasată de la pârâtă în beneficiul reclamantei.

De asemenea, instanța reține că executarea voluntară a obligațiilor pecuniare după depunerea cererii de chemare în judecată nu înlătură dreptul reclamantei de a obține o soluție judecătorească asupra pretențiilor formulate și nici nu exonerează automat pârâta de suportarea cheltuielilor de judecată ocazionate de inițierea procesului.

În speță, la data sesizării instanței, pârâta înregistra o datorie restantă în sumă de 33 000 lei, iar reclamanta a solicitat, în mod corespunzător, încasarea acesteia, a dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată. Abia ulterior intentării procesului, pârâta a comunicat executarea obligațiilor pecuniare, inclusiv achitarea dobânzii și a cheltuielilor de traducere.

În aceste condiții, instanța apreciază că pretențiile reclamantei sunt întemeiate în raport cu situația existentă la momentul introducerii acțiunii, iar executarea voluntară intervenită ulterior urmează să fie luată în considerare la etapa executării hotărârii judecătorești.

În același timp, instanța subliniază că executarea voluntară a obligațiilor stinge creanța în limita sumelor efectiv achitate și confirmate prin înscrisurile corespunzătoare. Prin urmare, în măsura în care se confirmă că pârâta a achitat integral datoria de 33 000 lei, dobânda de întârziere de 1 240,23 lei și cheltuielile de traducere de 400 lei, hotărârea judecătorească nu urmează a fi pusă în executare silită în partea respectivă, pentru a exclude încasarea repetată a acelorași sume.

În consecință, instanța de judecată ajunge la concluzia că acțiunea înaintată de S.R.L. „Logistic Motor" împotriva S.R.L. „Mondial Logistic" cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată este întemeiată și urmează a fi

admisă, cu luarea în considerare a executării voluntare a obligațiilor pecuniare intervenite după intentarea procesului, în limitele sumelor efectiv achitate și confirmate prin probele administrate.

În conformitate cu art. 26, 94, 238-241, 276[4], 357 Cod de procedură civilă, judecătorul,

hotărăște:

Se admite cererea de chemare în judecată depusă de S.R.L. „Logistic Motor" împotriva S.R.L. „Mondial Logistic" cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

Se încasează de la S.R.L. „Mondial Logistic" (IDNO: 1023600031710, cu sediul în mun. Chişinău, Cricova, str. Minerilor, 17) în beneficiul S.R.L. „Logistic Motor" (IDNO: 1009600039233, cu sediul în mun. Chişinău, str. Iancu Avram, 32, ap.(of.) 44B) datoria în sumă de 33 000 (treizeci și trei mii) lei, dobânda de întârziere în sumă de 1 240,23 (una mie două sute patruzeci lei, 23) lei, taxa de stat în sumă de 1 620 (una mie șase sute douăzeci) lei, cheltuieli de traducere în sumă de 400 (patru sute) lei și cheltuieli pentru asistență juridică în sumă de 5 000 (cinci mii) lei.

Hotărârea cu drept de apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Centru).

În conformitate cu art. 255 Cod de procedură civilă, hotărârea judecătorească se execută benevol, în modul stabilit de lege, în termen de 15 zile după ce rămâne definitivă, iar după expirarea acestui termen, creditorul poate solicita executarea silită în condițiile Codului de executare.

Judecător Judecătoria Chișinău,
(sediul Centru) Guzun Corneliu

Copia corespunde originalului